

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι. ΝΑΟΥ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΥΚΑΚΙΩΝ

Έτος Γ΄ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2004 - Άριθ. Φύλλου 27

Προοίμιο στὴ σχέση τῶν δύο φύλων Η ΣΧΕΣΗ ΤΟΥ ΑΝΔΡΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΚΑΤΕΡΡΕΥΣΕ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΤΩΣΗ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΠΛΑΣΤΩΝ

Εκπληρώνοντας τὴν υπόσχεσή μας νὰ ἀρχίσουμε «μιά σειρά ἄρθρων ποὺ θὰ ἀποσκοποῦν στὸ νὰ κατανοηθῆ ἀπὸ τοὺς σημερινούς ἀνθρώπους κάπως καλύτερα τὸ πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας μας ὡς πρὸς τὰ δύο φύλα» ἐπιχειροῦμε νὰ συζητήσουμε σήμερα ἓνα θέμα, πού, ὅπως πιστεύουμε, εἶναι ἀποφασιστικῆς σημασίας γιατί «κεῖται εἰς πῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον»: Τὸν πόλεμο τῶν δύο φύλων.

Πότε ἄραγε ἄρχισε ὁ πόλεμος τῶν δύο φύλων;

Στὸ ἐρώτημα αὐτὸ δὲν ἔχει δοθεῖ ἀκόμη ἢ σωστὴ ἀπάντηση καὶ γι' αὐτὸ ταλανιζόμαστε αἰῶνες τώρα καὶ ἀντιδικοῦμε οἱ ἄνδρες μὲ τὶς γυναῖκες, εἴτε ἀνήκουμε σ' αὐτούς ποὺ πιστεύουν στὴν Ἐκκλη-

σία εἴτε ὄχι. Εἶναι, λοιπόν, ἀνάγκη μεγάλη νὰ βηματίσουμε προσεκτικὰ ἀναζητῶντας τὴ σωστὴ κατεύθυνση.

* * *

Ἡ Ἁγία Γραφή μᾶς ἀποκαλύπτει μὲ συσκιασμένο τρόπο πὼς ἡ σχέση τοῦ ἀνδρα καὶ τῆς γυναίκας “στράβωσε” ἤδη ἀπὸ τότε ποὺ ἦσαν μαζί στὸν Παράδεισο, πρὶν ἀπὸ τὴν πτώση τους!

Ἀπὸ τὸ βιβλίο τῆς Γενέσεως μαθαίνουμε ὅτι ὁ Ἄδὰμ εὐθύς μετὰ τὴ δημιουργία τῆς Εὔας, μὲ τὸ φωτισμὸ τοῦ Θεοῦ, ἀνεφώνησε: «τοῦτο νῦν ὅσοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου αὕτη κληθήσεται γυνὴ ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη». Τὰ λόγια αὐτὰ δημιουργοῦν τὴν ἐντύπωση πὼς ὁ Ἄδὰμ ὁδηγεῖται μὲ σιγουριά στὸ νὰ ἀποκτήσῃ ἀληθινὴ καὶ ἄρρηκτη

σχέση με την γυναίκα του, όμως ή μετέπειτα συμπεριφορά του μάς φανερώνει πώς αυτός ο ίδιος έδωσε λάθος νόημα στα παραπάνω λόγια του, επηρεασμένος από τη δόνηση της ψυχολογίας του στη θεά ενός έντελως καινούργιου προσώπου.

Η θεά της γυναίκας, ή δημιουργία και ύπαρξη της γυναίκας, δοκίμασε τον Άδām και τότε αυτός φάνηκε κατώτερος από αυτό που τον προώριζε ο Θεός. Αντί να σταθῆ «ὡς Βασιλεὺς τῆς κτίσεως» κάνοντας Βασίλισσα τῆ γυναίκα του μέσα σὲ σχέση ἀπόλυτης κοινωνίας καὶ ἀγάπης, μιμούμενος τὸν Θεῖο Δημιουργό του, ἔνοιωσε γι' αὐτὴν φόβο ἀνακατεμένον μὲ κτητικότητα ἀλλὰ καὶ ἐξάρτηση ἀπ' αὐτὴν. Ἀπὸ τότε χάθηκε τὸ παιχνίδι. Αὐτὴ ἦταν ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους.

Ἡ γνωστὴ σὲ ὅλους μας «πώση τῶν πρωτοπλάστων» ἦταν πλέον ἀναμενόμενη, ἐφ' ὅσον ἡ σχέση μας μὲ τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ἐκείνη πὺ προσδιορίζει καὶ τὴ σχέση μας μὲ τὸν Θεό.

Ὁ Ἀδām πρὶν ἀπὸ τὴν ὀριστικὴ πτώση του ἔκανε βέβαια κάποιες προσπάθειες γιὰ νὰ «σταθῆ» ἐκεῖ πὺ τὸν ἠθέλε ο Θεός, ὥστε νὰ λειτουργήσῃ σωστὰ ὁ ἴδιος καὶ νὰ ἀξιοποιήσῃ τὸν ἑαυτό του ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ λειτουργήσῃ σωστὰ ἡ σχέση του μὲ τὴν Εὐα καὶ νὰ ζήσῃ μαζί της μὲ τρόπο παρόμοιο μὲ αὐτὸν πὺ σχετίζονται τὰ Πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος μεταξύ τους. Γι' αὐτό, ἀρχικά, ὅταν ὁ διάβολος τοῦ πρότεινε νὰ γνωρίσῃ καὶ τὸ κακό, παράλληλα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς δὲν ἐξαπατήθηκε οὔτε ὑπέκυψε. Τὴν προσπάθεια αὐτὴ τοῦ Ἀδām τὴν περιγράφει ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος γράφοντας: «Ἀδām οὐκ ἠπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀπαθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονε» (α' Τιμ. 2, 14).

Ὅμως ἡ προσπάθεια δὲν ἦταν ἀρκετὴ καὶ ἀποδείχθηκε τελικὰ πὺς ἡ ψυχολογία τοῦ Ἀδām, ἀντὶ νὰ ἐνισχυθῆ ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γυναίκας του, κατέρρευσε στὴ σχέση του μὲ τὴν Εὐα. Κατέρρευσε, μπερδεμένος στὴν κτητικότητά του, στὸ φόβο καὶ στὴν παθιασμένη «ἀγάπη» του, πὺ δὲν ἄργησε νὰ δείξῃ τὸ ἀληθινὸ τῆς πρόσωπο καὶ νὰ μετασχηματισθῆ μὲ τὴν πρώτη δοκιμασία σὲ ἀντιπαλότητα, ἀντιπάθεια καὶ ὀργὴ ἐναντίον τῆς γυναίκας του τέτοια, ὥστε νὰ ἐπιρρίψῃ σ' αὐτὴν ὅλες τὶς εὐθῦνες τῆς πτώσεώς του, συμπεριλαμβάνοντας τέλος καὶ τὸν Θεὸ στὴ λίστα τῶν... ἐνόχων! Τὰ λόγια τοῦ Ἀδām εἶναι ἐνδεικτικά: «Ἡ γυνὴ ἦν ἔδωκας μεῖ' ἐμοῦ, αὐτὴ μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ ἔφαγον» (Γεν. 2,13).

Ἡ δημιουργία τῆς Εὐας καὶ ἡ ἀποτυχημένη σχέση τοῦ Ἀδām μὲ αὐτὴν ἔδειξαν πὺς ὁ δρόμος γιὰ νὰ μοιάσουμε στὸν Θεὸ εἶναι μακρὺς. Γιατὶ τὸ νὰ μοιάσουμε στὸ Θεὸ σημαίνει πὺς πρωτίστως πρέπει νὰ Τοῦ μοιάσουμε στὸ πὺς σχετίζεται Ἐκεῖνος μὲ τὰ Ὁμοούσια Του Πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Τελικά, γίνεται όλοφάνερο ότι παρανόησαν οι πρωτόπλαστοι τὸ «καθ' ὁμοίωσιν» καὶ δὲν κατάλαβαν πὼς ἡ σχέση τους μετὸν Θεὸ πραγματοποιεῖται μόνο μετὴν τέλεια μεταξύ τους σχέση. Νόμισαν ὅτι μπορεῖ ὁ καθένας τους, τραβῶντας τὸ δικό του «αὐτιστικό» δρόμο, χωρισμένοι μεταξύ τους, νὰ ἐνωθοῦν μετὸν Θεό. Σ' αὐτὴν τὴν πλανεμένη «συμβίωση» τοὺς βρῆκε ὁ διάβολος καὶ τοὺς «ἔνωσε» μετὸ δικό του τρόπο στὴν παρακοή, διαλύοντάς τους! Ὁμοίωση μετὸν Θεὸ σημαίνει νὰ τοῦ μοιάσουμε στὸν χαρακτήρα καὶ στὸν τρόπο ποὺ Αὐτὸς σχετίζεται.

Ὁ Θεὸς Πατὴρ δὲν ἀνταγωνίζεται τὸν Θεὸ Υἱὸ οὔτε τὸν Θεὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Δὲν θεωρεῖ ὁ ἓνας κατώτερο τὸν ἄλλο. Ἀντιθέτως ὁ Ἀδὰμ θεώρησε τὸν ἑαυτό του ἀνώτερο ἀπὸ τὴν Εὐὰ ἐπειδὴ παρασύρθηκε ἀπὸ τὸ ρόλο ποὺ τοῦ ἀνέθεσε ὁ Θεός. Ὅπως, ὅμως, δὲν ὑπάρχει ἀνωτερότητα καὶ κατωτερότητα στὰ Πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος ἔτσι δὲν ὑπάρχει ἀνωτερότητα καὶ κατωτερότητα καὶ στὰ δύο ἀνθρώπινα φύλα. Στὰ πρόσωπα τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν. Ὑπάρχει μόνο ἰδιαίτερος λειτουργικὸς ρόλος.

Πρέπει κάποτε νὰ καταλάβουμε ὅλοι μας, πὼς ἡ ἔμμομη ἰδέα τῆς «ἀνωτερότητος» καὶ τῆς «κατωτερότητος», στὴν ὁποία αἰῶνες τώρα σκοντάφτουμε, εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀνθρώπινης μυωπίας, τοῦ φόβου καὶ τῆς ψυχικῆς ταραχῆς καὶ συνεπάγεται πάντοτε ἢ παθιασμένους ξεκάρφωτους ἔρωτες ἢ κομπλεξικὲς ἀντιπαλότητες. Ποτέ, ὅμως, ἀληθινὴ σχέση καὶ ἀγάπη.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι πὼς μετὴν τελικὴ πτώση τῶν Πρωτοπλάστων ἀποδείχθηκε πὼς ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὐὰ εἶχαν ἀντιστρέψει τοὺς ρόλους τους. Ὁ Ἀδὰμ φοβήθηκε τὴ γυναῖκα καὶ ἀπὸ τὸ φόβο του τὴ λάτρευε. Δὲν τὴν ἀγάπησε. Τὴ λάτρευε. Καὶ αὐτὴ ἔγινε τὸ τρομαγμένο ἀφεντικό του, γιατί γεμάτη ἀνασφάλειες ἀπὸ τὴς εὐθύνες ποὺ τῆς ξεφόρτωσε καὶ χωρὶς τὴ στήριξη τοῦ ἀνδρα τῆς δὲν μπόρεσε νὰ σταθῆ σωστὰ στὸ ρόλο καὶ στὸ διακόνημα, ποὺ τῆς ἀνέθεσε ὁ Θεός. Ἔτσι σιγὰ σιγὰ «οἱ ἄνδρες γεγόνασι γυναῖκες καὶ οἱ γυναῖκες ἄνδρες». Αὐτὸ στὴν ἐποχὴ μας εἶναι ξεφωνημένο σὲ ὑπερθετικὸ βαθμό...

Ὁ δρόμος τῆς συζητήσεώς μας εἶναι μακρὺς. Μόλις τώρα ἄρχισε. Κάθε ἀρχὴ εἶναι δύσκολη καὶ ἰδίως ἡ ἀρχὴ τῆς Ἀρχῆς. Καταλαβαίνω πὼς περισσότερα προβλήματα δημιούργησα μετὰ κάποιες τοποθετήσεις μου ἀπὸ ὅσα προσπάθησα νὰ διασαφηνίσω. Ὅμως, ὅταν ἓνα σπῆτι συγυρίζεται ὅλα τα ἔπιπλα εἶναι ἄνω κάτω. Γι' αὐτὸ πρέπει ὅλοι μαζί νὰ συμπορευθοῦμε καὶ νὰ συνεχίσουμε καὶ σὲ ἄλλα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ μας τὴν καταγραφὴ τοῦ χρονικοῦ τῶν δύο φύλων. Μᾶς χρειάζεται. Γιὰ νὰ δοῦμε τί στράβωσε καὶ πὼς αὐτὸ μπορεῖ νὰ ἰσιώση.

60 χρόνια, μετά το 1940, αναρωτιόμαστε:

ΠΟΙΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΣΚΕΠΑΣΕ Η ΠΑΝΑΓΙΑ;

Με άφορμή την έθνική επέτειο του ΟΧΙ άξιζει να δοϋμε λίγο το ποιό και πώς ήσαν οι ήρωες και ηρωίδες του '40 και ποιά κληρονομιά πρέπει να βαστάσουμε για να γινόμαστε και έμεις άξιοι της σκέπης της Παναγίας.

Εϋθϋς μετά την άρνητική άπάντηση της Έλλάδος στο Ίταλικό αίτημα στις 28 Οκτωβρίου του 1940 ξεκίνησε μια καθολική κινητοποίηση όλου του Έλληνικού λαού με στόχο την υπεράσπιση της άκεραιότητας της χώρας από κάθε έχθρική είσβολή. Τον άμυντικό αυτόν άγωνα εύλόγησε και η Έκκλησία. Μεταξύ άλλων ό τότε Άρχιεπίσκοπος Άθηνών Χρύσανθος είπε τα έξης: «Και μη φοβώμεθα από τών άποκτεινόντων το σϋμα, την δε ψυχήν μη δυναμένων άποκτείναι, άς φοβώμεθα δε μάλλον από τον δυνάμενον και ψυχήν και σϋμα άπολέσαι. Έπιρ-ρίψωμεν έπί Κύριον την μέριμναν ήμϋν και αυτός θα είναι βοηθός και άντιλήπτωρ έν τη άμύνη κατά της άδίκου έπιθέσεως τών έχθρϋν. Οϋτοι έν άρμασιν και οϋτοι έν ίπποις, ήμείς δε έν όνόματι Κυρίου του Θεού και έν τη γενναιότητι και άνδρεία ήμϋν μεγαλυνθησόμεθα».

Το άποτέλεσμα αυτού του άγϋνος με πρόμαχο την Παναγία είναι γνωστό! Έξ' αίτίας της ήπας τών Ίταλϋν άναγκάστηκε ή σύμμαχος της, ή Γερμανία, να στείλη βοήθεια. Έπειδή ή Γιουγκοσλαβία δεν μπορούσε να άντισταθί, έφθασε ή Βέρμαχτ πολϋ πιό γρήγορα άπ' ό,τι όλοι άναμένανε στα βόρεια σύνορα της Έλλάδας. Και πάλι μάχονται οι Έλληνες ένωμένοι με άποτέλεσμα οι Γερμανοί είσβολείς λόγω της άριθμητικής και ύλικής υπεροχής τους ναί μεν να έπικρατήσουν, αλλά με μεγάλες άπώλειες και μεγάλη καθυστέρηση. Το ήθος και ή γενναιότητα τών Έλλήνων μαχητϋν ήταν τέτοια πϋδεν είχαν ζανασανιτήσει, όπως όμολόγησε ό ίδιος ό Χίτλερ σε μια όμιλία του στις 4 Μαΐου 1941 στο Ραΐχσταγκ του Βερολίνου: «Ήτο θλιβερόν δι' έμέ, πολϋ θλιβερόν και πικρόν, καθόσον ως Γερμανός δια της έκπαιδεύσεώς μου κατά την νεότητα και έκ του έπαγγέλματός μου άργότερον διεπνεώμην υπό βαθυτάτου σεβασμού δια τον πολιτισμόν και τας τέχνας μίας χώρας, ή όποία υπήρξε κοιτίς του κάλλους και του άνθρωπίνου μεγαλείου. Ήτο, λέγω, θλιβερόν δι' έμέ να βλέπω την εξέλιξιν αυτήν και να μην δύναμαι να την μεταβάλλω. Τρέφουμε είλικρινήν συμπάθειαν πρὸς τον άτυχον Έλληνικόν λαόν, ό όποιος ήπήθη. Έπολέμησεν έν τούτοις τόσο γενναίως, ώστε και αυτοί οι πολέμιοί του δεν δύνανται να του άρνηθϋν την έκτίμησιν των. Ή ιστορική δικαιοσύνη μου έπιβάλλει να διαπιστώσω, ότι μεταξύ τών έχθρϋν πϋδεν εύρίσκονται άπέναντι ήμϋν ό Έλλην στρατιώτης έπολέμησεν με το μεγαλύτερο θάρρος. Παρεδόθη μόνον, όταν ή

παράτασις τῆς ἀντιστάσεως δὲν ἦτο πλέον δυνατὴ καὶ οὐδένα εἶχε λόγον. Οἱ Ἕλληνες αἰχμάλωτοι ἀπελύθησαν ἢ θὰ ἀπολυθοῦν ἀμέσως λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἠρωϊκῆς τῶν στάσεως».

Αὐτὴ ἡ στάση λοιπὸν τῶν Ἑλλήνων ἐπέβαλε καὶ στὸν κατακτητὴ ἀνάλογους τρόπους ἢ τουλάχιστον ὅσο τὸ δυνατὸ μεγαλύτερη νομιμότητα καὶ δικαιοσύνη. Ἔνας ἀπὸ τοὺς στρατιώτες τῆς τότε κατοικτικῆς δύναμης, ὁ Χάνς Χόφμαν, ἀναφέρει στὸ πρόσφατα κυκλοφορηθὲν βιβλίό του, τὴν περίπτωσιν δύο στρατιωτῶν ποὺ συνελήφθησαν ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ κατοκτικὰ στρατεύματα γιὰ κλοπὴν σὲ διάφορα Ἀθηναϊκὰ σπίτια. Ἡ ποινὴ γιὰ τὸ ἀδίκημά τους ἦταν ἡ καταδίκη εἰς θάνατον τοῦ ἐνὸς καὶ ἡ φυλάκιση καὶ δυσμενῆς μετάρθεση τοῦ συνεργάτου του. Γερμανοὶ συστρατιῶτες τοὺς ποὺ παρακολούθησαν ὡς αὐτόπτες μάρτυρες τὴν ἐκτέλεση δῆλωσαν στὴν συνέχεια: «Ἡ ἐκτέλεση τῆς ποινῆς δὲν ἐγένεε κατανοητὴ ἀπὸ τὸν ντόπιον πληθυσμό. Ἐπειδὴ οἱ Ἕλληνες δὲν κατάλαβαν, γιὰτὶ ἐφαρμόσαμε τόσο σκληρὰς ποινές, πέρασε ἡ καλὴ μας σχέση μιὰ κρίση γιὰ ἀρκετὰς μέρες. Τὰ λουλούδια καὶ τὰ στέφανα ποὺ ἔφεραν πολλοὶ Ἕλληνες στὸν τάφο του μαρτυροῦν αὐτὴ τὴν πεποίθησίν τους».

Ἄλλος ἀξιοματικὸς δῆλωσε: «Πολὺ συχνὰ διέσχισα τὴ μισὴ Πελοπόννησο μόνος μου μὲ τὸν ὁδηγό μου, χωρὶς κανεὶς νὰ μὲ πειράζῃ καὶ χωρὶς τὸν παραμικρὸ φόβο».

Ἀντιθέτως ἀπὸ νωρὶς στράφηκαν οἱ Ἕλληνες ἐναντίον τῆς Ἰταλικῆς κατοκτικῆς δυνάμεως. Μὲ τὴν συνθηκολόγησιν τῆς Ἰταλίας τὸ καλοκαίρι τοῦ '43 ἔπρεπε οἱ Ἰταλοὶ νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὐτὸ ἔδωσε στοὺς Ἕλληνες τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ μπορούσαν νὰ τοὺς πάρουν τὰ ὄπλα προτοῦ ἀναχωρήσουν γιὰ τὴν πατρίδα τους. Οἱ Γερμανοὶ τὸ ἔμαθαν καὶ στράφηκαν τώρα ἐναντίον τῶν ἀνταρτῶν γιὰ νὰ τοὺς ἀκυρώσουν τὰ σχέδια.

Ἔτσι σταδιακὰ χάθηκε τὸ αἶσθημα τῆς δικαιοσύνης καὶ βεβαίως καὶ ἡ ἰδιαίτερα προστασία τῆς Παναγίας. Ἀπὸ τὴν ἀρχικὰ ἐνωμένη ἠρωϊκὴ ἄμυνα ποὺ ἔτυχε τῆς ἀναγνώρισης ὄλων ὁδηγηθήκαμε σὲ μιὰ ἀντάρτικη ἀντίστασιν ἄνευ ἀνδρείας καὶ πολεμικῆς ἀρετῆς. Φεύγοντας μάλιστα οἱ ἀντάρτες μετὰ τὶς ἐπιθέσεις - ἐνέδρες τους στὰ βουνὰ ἐγίναν μερικὰς φορὰς συυπεύθυνοι τῶν γερμανικῶν θηριωδιῶν ποὺ ἀκολούθησαν μὲ ἐξίλαστήρια θύματα τὸν ἄμαχο πληθυσμό.

Γεγονὸς εἶναι ὅτι ἡ Παναγία ἐνήργησε μόνον σὲ περιπτώσεις, ὅπου ὑπῆρχαν ἀθῶοι ἄνθρωποι, μὲ βαθειὰ πίστιν στὸν Θεὸ καὶ μὲ μῖσος πρὸς κάθε ἀπάνθρωπὴ πρᾶξιν.

Τὰ δύο περιστατικὰ ποὺ ἀκολουθοῦν θὰ μᾶς δεῖξουν ὅτι ὁ σωστὸς ἄνθρωπος καὶ μιὰ σὲ σύνολό της σωστὴ κοινωνία δὲν ἐγκαταλείπεται ἀπὸ τὴν Θεοῦ χάριν. Τὸ ἕνα συνέβη στὶς 10 Σεπτεμβρίου 1943 στὸν Ὀρχομενὸ τῆς Βοιωτίας. Προηγήθηκε καὶ ἐδῶ ἡ ἀναχώρησιν τῶν Ἰταλῶν καὶ ἡ προσπάθεια τῶν κατοίκων νὰ τοὺς πάρουν μέσω διαπραγματεύσεων τὰ ὄπλα, γιὰ νὰ τὰ ἔχουν κάποια δεδομένη στιγμὴ. Οἱ Ἰταλοὶ ἀρνήθηκαν, παρέδωσαν τὰ ὄπλα τους στοὺς Γερμανοὺς

καὶ τοὺς ἐνημέρωσαν γιὰ τὸ αἴτημα τῶν Ὀρχομενίων. Τότε οἱ Γερμανοὶ στράφηκαν ἐναντίον τῆς πόλεως τοῦ Ὀρχομενοῦ καὶ ἄλλων πλησίων χωριῶν. Πλησιάζοντας τὴν πόλιν, λίγα μέτρα πρὶν φθάσουν στὸν Ναὸ τῆς Παναγίας Σκριποῦς, σταμάτησαν καὶ κόλλησαν τὰ τάνκς τους σὲ ἓνα ἴσιο χωράφι. Ἐτσι ἀκυρώθηκαν τὰ σχέδιά τους. Ὁ ὑπεύθυνος τῶν Γερμανῶν στρατιωτῶν, ὄνοματι Χόφμαν, κάλεσε βοήθεια ἀπὸ τὸν Ὀρχομενό. Μὲ ἓνα τρακτέρ, τὸ μοναδικὸ πού ὑπῆρχε τότε, ξεκόλλησαν τὰ τάνκς, ἀλλὰ πλέον χωρὶς ἐπιθετικὸ προσανατολισμό. Ἀντιθέτως ὁ ἴδιος ὁ Χόφμαν ζήτησε νὰ τὸν πᾶνε στὸν Ναὸ τῆς Παναγίας. Ἐκεῖ κατευθύνθηκε μόνος του στὸ παρεκκλήσι τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ δείχνοντας μιὰ εἰκόνα τῆς Παναγίας ρωσικῆς τεχνοτροπίας εἶπε: «Αὐτὴ ἡ γυναίκα σὰς ἔσωσε! Νὰ τὴν τιμᾶτε καὶ νὰ τὴν δοξάζετε!». Στὴ συνέχεια ἀπεκάλυψαν οἱ Γερμανοὶ στρατιῶτες, τί ἀκριβῶς εἶχε συμβῆ: Καθὼς πλησιάζανε τὸ χωριό, ἀκούστηκε μιὰ γυναικεία κραυγὴ πόνου καὶ ἀγωνίας καὶ ἐμφανίστηκε μπροστὰ τους, μέσα σὲ φωτεινὴ νεφέλη μιὰ μεγαλόπρεπη γυναίκα μὲ αὐστηρὸ ὕφος ἔχοντας σηκωμένο τὸ χέρι της σὲ ἀπαγορευτικὴ στάση. Μετὰ ἀπ' αὐτὰ ὁ Χόφμαν ὑποσχέθηκε στοὺς Ὀρχομενίους ὅτι μέχρι τὸ τέλος τοῦ πολέμου θὰ εἶναι ὑπὸ τὴν προσωπικὴ του προστασία καὶ δὲν θὰ τοὺς πειράζει κανεὶς. Καὶ πράγματι κράτησε τὴν ὑπόσχεσή του. Ἀπὸ τὸ ἐπόμενο ἔτος, τὸ 1944, μέχρι σήμερα ἐορτάζεται αὐτὸ τὸ θαῦμα τῆς Παναγίας στὶς 10 Σεπτεμβρίου. Τὴν δὲ πρώτη φορὰ στὶς 10 Σεπτεμβρίου 1944 παρευρέθηκαν ὅλοι οἱ στρατιῶτες πού ἓνα χρόνο πρὶν εἶχαν πλησιάσει μὲ ἄλλες διαθέσεις. Ὁ ἴδιος ὁ Χόφμαν ἐκτὸς ἀπὸ τὶς δωρεὲς πού ἔκανε στὸ Ἐκκλησιαστικὸ συμβούλιο ἐρχόταν γιὰ πολλὰ χρόνια τὴν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς.

Τὸ ἄλλο περιστατικὸ διαδραματίστηκε στὶς 14 Μαΐου 1944 στὴν Πάρο. Ἄγγλοι στρατιῶτες, πλήρωμα ἑνὸς ὑποβρυχίου πού προσάραξε σὲ κάποιον ὄρμο κοντὰ στὸ Πίσω Λειβάδι, πῆγαν στὸ χωριὸ Τσιμπίδο καὶ ξάφνιασαν ἐκεῖ Γερμανοὺς στρατιῶτες τὴν ὥρα τοῦ ὕπνου. 7 ἀπήγαγαν, 2 σκότωσαν, τραυμάτισαν τὸν διοικητὴ τοῦ ἀεροδρομίου καὶ ἐξαφανίσθηκαν. Τὴν ἐπόμενη μέρα ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς τῶν Γερμανῶν ἀζήωσε ἀπὸ τοὺς προέδρους τῶν κοινοτήτων Πάρου καὶ Ἀντιπάρου νὰ τοῦ παραδώσουν 125 νέους γιὰ ἐκτέλεση. Καὶ πάλι ἐπενέβη ἡ Παναγία: Ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς τῆς Ζωοδόχου πηγῆς Λογγοβάρδας, ὁ μακαριστὸς π. Φιλόθεος Ζερβάκος κάλεσε τὸν Γερμανὸ διοικητὴ στὸ μοναστήρι. Τὴν Κυριακὴ 23 Ἰουλίου ἐπισκέφτηκε τὸ μοναστήρι καὶ ἔτυχε ἰδιαίτερας περιποιήσεως ἀπὸ τὸν ἡγούμενο καὶ τὴν ἀδελφότητα. Παρακολούθησε καὶ τὸν ἑσπερινό, στὸ τέλος τοῦ ὁποίου οἱ μοναχοὶ ἔψαλαν παρακλήσεις στὴν Θεοτόκο ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν μελλοθανάτων ἀδελφῶν. Λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν ἀναχώρησή του Γερμανοῦ ἀπὸ τὸ μοναστήρι ὁ π. Φιλόθεος τοῦ ζήτησε νὰ δώσῃ χάρη στοὺς «ἀποφασισθέντας σὲ θάνατο ἀνεύθυνους, διότι εἶναι ἄδικο καὶ ἄνομο οἱ ὑπεύθυνοι καὶ ἔνοχοι νὰ μὴν τιμωροῦνται καὶ οἱ ἀνεύθυνοι καὶ ἄθωοι νὰ θανατωθοῦν». Ὁ διοικητὴς τοῦ ἀπάντησε ὅτι δὲν ἔχει ἐξουσία γιὰ μιὰ τέτοια ἀμνηστία. Τότε ὁ π. Φιλόθεος εἶπε στὸν διερμηνέα νὰ μεταφράσῃ τὰ ἑξῆς:

ΤΟ ΝΕΑΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΜΑΣ

Ξεκίνησαν και φέτος την λειτουργία τους τὰ Κατηχητικά Σχολεία τῆς ἐνορίας μας καθώς και οἱ δραστηριότητες τοῦ Νεανικοῦ μας Κέντρου. Καλοῦμε ὅλους τοὺς νέους και τὶς νέες νὰ ἐνημερωθοῦν γιὰ τὶς συνάξεις πού ἀφοροῦν σὴν ἡλικία τους, εἴτε ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους ἱερεῖς και κατηχητὲς εἴτε ἀπὸ τὸ εἰδικὸ ἔντυπο γνωριμίας πὸν ἔχουμε ἀναρτήσει στὸν πίνακα ἀνακοινώσεων τοῦ Ναοῦ μας. Ἐκεῖ ἀναφέρεται τὸ ὥράριο λειτουργίας, τὸ εἶδος τῶν δραστηριοτήτων καθώς και λίγα λόγια γιὰ τοὺς σκοποὺς πὸν ἐπιδιώκουμε. Τὸ ἔντυπο αὐτὸ μπορούμε νὰ τὸ προσφέρουμε σὲ κάθε ἐνδιαφερόμενο.

Στὸ ξεκίνημα τῆς προσπάθειάς μας γιὰ τὴ νέα χρονιὰ ἐπιθυμοῦμε νὰ ἔχουμε συνεργασία και ἐπικοινωνία και μὲ τοὺς γονεῖς και τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς τῆς ἐνορίας μας προκειμένου νὰ ἔχουμε καλύτερα ἀποτελέσματα σὴν ἐργασία μας.

Πολὺ σύντομα θὰ κυκλοφορηθοῦν και τὰ ἡμερολόγια, τοίχου και ἐπιτραπέζια, γιὰ τὸ 2005, τὰ ὁποῖα ἐκδίδονται μὲ τὴν εὐθύνη και φροντίδα τοῦ Νεανικοῦ μας Κέντρου και ἐνισχύουν οἰκονομικὰ τὴν λειτουργία του.

Εὐχόμαστε σὲ ὅλους τοὺς μαθητὲς και τὶς μαθήτριες καλὴ σχολικὴ χρονιὰ και πλούσια τὴν εὐλογία τοῦ Ἁγίου μας.

π. Πασχάλης Γρίβας

«Ἐφ' ὅσον δὲν μοῦ κάμει αὐτὴ τὴ χάρι, ἃς συμπεριλάβη και ἐμένα πρὸς ἐκτέλεση μαζί μὲ τοὺς ἀποφασισθέντας σὲ θάνατο, και αὐτὸ θὰ τὸ θεωρήσω μεγάλη χάρι». Ἡ ἀπάντηση τοῦ συγκινημένου Γερμανοῦ διοικητοῦ ἦταν: «Σοῦ τοὺς χαρίζω· μόνον νὰ συστήσης σὲ ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ νησιοῦ νὰ μὴν ἐπαναληφθῆ κάτι τέτοιο και νὰ μὴν κόψουν τὰ καλώδια, διότι θὰ φανῶ ἀμειλικτός». Ὁ ἅγιος ἠγούμενος ἔδωσε ἀπὸ τὴν μεριά του τὴν σχετικὴ ὑπόσχεση και μὲ τὴ βοήθεια τῆς Παναγίας ἔληξε εἰρηνικὰ και αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιο.

Νομίζω αὐτὰ τὰ περιστατικὰ μιλοῦν ἀπὸ μόνον τους και μᾶς δίνουν τὶς κατάλληλες ἀπαντήσεις στὸ ἀρχικὸ μας ἐρώτημα.

Διάκονος Γεώργιος Χάας

Τὸ διαβάσαμε καὶ αὐτό...

ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΤΑΙ Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΓΙΑ... ΔΟΓΜΑΤΙΚΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ!

Ὁμότιμος καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς σὲ ἐπιφυλλίδα του ἐπικρίνει τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλον γιὰ δογματικὲς παρεκκλίσεις στὴ διατύπωση τοῦ δόγματος τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Δὲν ἀναγράφουμε τὸ ὄνομα τοῦ κ. Καθηγητοῦ, ἀπὸ σεβασμὸ στὸ πρόσωπό του καὶ γιὰτὶ ἀναγνωρίζουμε τὴν εὐσέβεια καὶ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὴν Ἐκκλησία. Ὅμως, μὲ λύπη διαβάσαμε τὴν ἐπιφυλλίδα του καί, δυστυχῶς, διακρίναμε σ' αὐτὴν ἔντονη καχυποψία, παρεξήγηση διατυπώσεων καὶ ἄρνηση τῶν αὐτονοήτων, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ κριτικὴ τοῦ κ. Καθηγητοῦ νὰ ἐκθέτῃ τὸν ἴδιο καὶ ὄχι τὸν Ἀρχιεπίσκοπο.

Δὲν προσφέρεται ὁ χῶρος τοῦ περιοδικοῦ μας γιὰ διεξοδικὴ ἀναίρεση τῆς ἀδίκης κριτικῆς. Ἀρκούμεθα μόνο σὲ λίγες ἐπισημάνσεις γιὰ νὰ στηρίξουμε τὴν ἀποδοκιμασία μας σὲ ἓνα κείμενο, ποῦ ἐνῶ ἀγνοεῖ τὴν Δογματικὴ ἐπικρίνει τὶς Δογματικὲς διατυπώσεις ἄλλου καὶ μάλιστα Προκαθημένου Ἐκκλησίας.

Ὁ κ. Καθηγητὴς δὲν καταλαβαίνει πῶς ἡ Μετάνοια εἶναι προϋπόθεση τῆς θεολογίας! Δὲν καταλαβαίνει καὶ χαρακτηρίζει «ἀσαφεῖς καὶ ἀόριστες νοηματικῶς φράσεις, ὅπως “βούληση Περισσοτέρων προσώπων”, “δὲν εἶναι τώρα μόνος ὁ Θεὸς δημιουργὸς”» σὰν νὰ μὴν ἔχη ποτὲ διαβάσει ὅτι ἡ βούληση καὶ ἡ δημιουργικότης εἶναι κοινὴ Θεῖα ἐνέργεια καὶ τῶν Τριῶν Θεῶν Προσώπων.

Παρεξηγεῖ τὴν φράση τοῦ Μακαριωτάτου ὅτι «τὰ Πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος εἶναι μὲν χωριστὰ ἀλλὰ ταυτόχρονα εἶναι καὶ ἐνωμένα μεταξύ τους» καὶ προσπαθεῖ νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ στὴν τάξη, σὰν νὰ ἀγνοῖ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τὴν δογματικὴ διατύπωση τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὴ διάκριση τῶν Προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ ὅτι εἶναι Αὐτὰ ἐνωμένα «ἀσυγχύτως» καὶ «ἀδιαιρέτως». Τὸ παράδοξο εἶναι πῶς γιὰ τὴ λύση τοῦ ἀνύπαρκτου προβλήματος προτείνει μιὰ λέξη, κατ' αὐτὸν «κλειδί»: τὴν λέξη «ἀδιαστάτως»! Περιττό νὰ ποῦμε ὅτι αὐτὸ τὸ ἐπίρρημα χαρακτηρίζει τὶς δύο φύσεις τοῦ Χριστοῦ καὶ ὄχι τὴ σχέση τῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Κλείνουμε μὲ μιὰ ὄντως κωμικὴ ἐπίκριση τοῦ κ. Καθηγητοῦ. Χλευάζει τὸν Ἀρχιεπίσκοπο πῶς παραλογίζεται ἐπειδὴ ὑποστηρίζει ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἴμαστε μεταξύ μας ὁμοούσιοι. Δηλαδή ὅλοι οἱ ἄνθρωποι μετέχουμε στὴν ἴδια ἀνθρώπινη οὐσία. Καὶ καταλήγει: «Πρὸς Θεοῦ Μακαριώτατε...!» Εἴμαστε περίεργοι νὰ μάθουμε: Μὲ ποιὸν ἄραγε νιώθει ὁμοούσιος ὁ κ. Καθηγητὴς ἀφοῦ δὲν αἰσθάνεται ὁμοούσιος μὲ τοὺς ἀνθρώπους;

π. Β.Ε.Β.

Οί Άγγλικανοί μετέφρασαν τὴν Ἁγία Γραφή μὲ... ποίηση καὶ... πρόζα!

ΟΤΑΝ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΕΝΑ ΚΑΤΗΦΟΡΟ, ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΕΛΟΣ;

Στὴν Ἀγγλία, τὴ χώρα ὅπου πρωτοχειροτονήθηκαν ἱερεῖς καὶ ἐπίσκοποι... γυναῖκες, συμβαίνει καὶ τὸ ἐξῆς ἀπίθανο: Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Canterbury (ὁ μετὰ τὴ βασιλίσσα ἀρχηγὸς τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας) ἀνέθεσε νὰ μεταφράσουν τὴν Καινὴ Διαθήκη στὰ πιὸ “κοινὰ” καὶ “λαϊκὰ” σύγχρονα Ἀγγλικά. Ἔτσι, στὴν καινούρια μετάφραση τοῦ John Henson, ἐνὸς συνταξιούχου Βαπτιστῆ κληρικοῦ –ἡ Μαρία ἢ Μαγδαληνὴ ὀνομάζεται “Maggie”, ὁ Βαραβᾶς γίνεται “Barry” καὶ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος “Rocky” (ἀπὸ τὸ Rock ποὺ σημαίνει βράχος). Οἱ Παραβολὲς λέγονται “γρίφοι” καὶ ὁ Παράδεισος ὀνομάζεται “τὸ μέρος πέρα ἀπὸ τὸ χρόνο καὶ τὸ χῶρο”. Τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ Πατρὸς: “οὗτός ἐστι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπῆτός ἐν ᾧ νύδῳκησα”, μεταφράζονται: “Μπράβο ἀγόρι μου, τὰ καταφέρνεις περίφημα”. Στὴν Α΄ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῇ ὁ ἀπόστολος Παῦλος παρουσιάζεται νὰ παροτρύνει τοὺς χριστιανούς νὰ μὴ μένουν πολὺ καιρὸ χωρὶς σέξ, γιατί «αὐτὸ ὑπάρχει πιθανότητα νὰ τοὺς ὀδηγήσει σὲ σεξουαλικά ἐγκλήματα»!...

Τὴ μετάφραση αὐτὴ προλογίζει ὁ ἴδιος ὁ ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Canterbury, Dr Rowan Williams, καὶ τὴν ἐπαινεῖ γιατί εἶναι: “τόσο κοντὰ στὴν ποίηση καὶ τὴν πρόζα τῆς καθημερινῆς ζωῆς!”

Μετὰ εἶναι νὰ ἀπορεῖ κανεὶς ποὺ ἡ Ἀγγλία εἶναι ἀπ’ τὶς χῶρες μὲ τὰ ὑψηλότερα ποσοστὰ ἀθείας; Μὲ τέτοια θρησκεία ποὺ ἔφτιαξαν οἱ “ποιμένες” τους, θὰ πρέπει νὰ φάξουν καὶ γιὰ πιστοὺς μὲ **IQ** ὄχι λογικῶν, ἀλλὰ... τετράποδων προβάτων! Κι ἀπ’ ὅ,τι φαίνεται, δὲν ὑπάρχουν πολλοὶ τέτοιοι – οὔτε κἂν στὴν Ἀγγλία.

N.B.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Στις **7 Ὀκτωβρίου 2004**, ἡμέρα Πέμπτη καὶ ὥρα **5 μ.μ.** τὸ Ἐνοριακὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο τῆς ἐνορίας μας, θὰ ἐπισκευθῇ τὴν “**ΣΤΕΓΗ ΚΑΤΑΚΟΙΤΩΝ**” τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν στὸν Λόφο Σκουζέ. Παρακαλοῦμε, δηλώσατε συμμετοχὴ γιὰ θέσεις στὸ Πούλμαν στὸν π. Φίλιππο Μίαρη ἢ δώστε τὸν ὀβολὸν τῆς ἀγάπης σας γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ ἰδρύματος.

EK TOY ENOPIAKOY ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

«ΦΤΕΡΩΤΑ» ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΣΗ

Είναι μικρά, εύκίνητα, ζωηρά, περίεργα, ύπομονετικά, λαίμαργα, γνωστά σε μικρούς και μεγάλους, κοσμοπολίτικα, καθαρά, κοσμοῦν πλατεῖες, δέντρα, σπίτια, μνημεῖα, δημόσια κτήρια τῆς πατρίδος μας καὶ μαζεύονται σὰν συννενοημένα ὅλα μαζί ὅταν δοῦν κάποιον νὰ κάθεται σὲ κάποιο παγκάκι κοιτώντας τον στὰ μάτια ξέροντας ὅτι ὅλο καὶ κάτι θὰ τοῦ περισσεύει... Παρ' ὅλα αὐτά, μαζί με τὴν φροντίδα, θὰ εἰσπράξουν πολλές φορές καὶ τὴν ἠθελημένη ἢ ἀθέλητη ἀνθρώπινη θηριωδία...

Ὁ λόγος γιὰ τὰ μικρὰ καὶ ἀπαρατήρητα ἀλλὰ καὶ ὁμορφα μετὰ τὴν ποικίλια τῶν χρωμάτων τους ἄκακα περιστέρια. Τὰ πουλιὰ τῆς Ἀφροδίτης, ὅπως πιστευόταν στὴν ἀρχαιότητα, τὰ ὁποῖα ἐνῶ πολλές φορές τὰ θεωροῦμε ἐνοχλητικά καὶ τὰ περιφρονοῦμε εἶναι ὡστόσο τὰ τελευταῖα πού ἔχουν μείνει γιὰ ἐμᾶς στὶς πόλεις, γιὰ νὰ μᾶς θυμίζουν ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τὶς μηχανές, τοὺς τοίχους καὶ τὰ σίδερα ὑπάρχουν καὶ κάποια ἄλλα πλάσματα, δημιουργήματα τῆς φύσης καὶ τοῦ κόσμου μας.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων χαρακτηριστικῶν τους ἔχουν μία μοναδικὴ ἱκανότητα νὰ προσανατολίζονται. Αὐτὸ ἦταν γνωστὸ καὶ σὲ ἀρχαίους λαοὺς ἀλλὰ πίστευαν πολλοὶ ὅτι τὰ περιστέρια, ἰδίως τὰ ταχυδρομικά, ἔβρισκαν τὸ δρόμο τους βασιζόμενα στὴ θέση τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ μαγνητικοῦ πεδίου τῆς γῆς. Πρόσφατη ἔρευνα στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Ὁξφόρδης ἔδειξε ὅτι τὰ περιστέρια δὲν ἀκολουθοῦν τοὺς πιὸ σύντομους δρόμους γιὰ νὰ φτάσουν στὸν προορισμὸ τους ἀλλὰ ἀκολουθοῦν γραμμὲς καὶ κατευθύνσεις πού τοὺς ὑπαγορεύουν τὰ διάφορα τεχνητὰ ἢ φυσικὰ ἔργα λ.χ. οἱ δρόμοι, οἱ γέφυρες, τὰ ποτάμια, οἱ σιδηροδρομικὲς γραμμὲς, οἱ φράκτες κλπ. Ἔτσι εἶναι ἀστεῖο, παρατηρεῖ ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονας νὰ βλέπεις περιστέρια νὰ πετοῦν πάνω ἀπὸ τὸν Τάμεση καὶ ξαφνικὰ νὰ στρίβουν πάνω ἀπὸ μιὰ γέφυρα! Ὅσα χιλιόμετρα καὶ νὰ διανύσουν, τὰ περιστέρια πάντοτε μποροῦν νὰ ἐπιστρέψουν στὸν τόπο ὅπου εἶναι τὸ κατάλυμά τους. Αὐτὸ ἴσως εἶναι κάτι πολὺ ἀπλὸ γιὰ τὴν ἀνθρώπινη γνώση.

Τὰ περιστέρια ὅμως πού περιγράψαμε πιὸ πάνω ἔχουν καὶ κάποιες συνήθειες πού μποροῦν νὰ διδάξουν ἐμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, πού ἐνῶ ἔχουμε προχωρήσει σὲ πολλοὺς τομεῖς τῆς ἐπιστήμης, συχνὰ γινόμαστε ἀλαζόνες καὶ αὐθαιρετοῦμε σὲ πολλὰ θέματα τῆς κοινωνικῆς καὶ προσωπικῆς μας ζωῆς. Τὰ περιστέρια καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς δωδεκαετοῦς περίπου ζωῆς τους θὰ παραμείνουν μετὰ τὸν ἴδιο σύντροφο καὶ δὲν θὰ τὸν ἀλλάξουν καθ' ὅσον ὅλη ἡ τάξη τῶν περιστερόμορφων εἶναι μονογαμικὰ πτηνά. Καὶ ὄχι μόνο αὐτὸ ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῶν νεογνῶν τους δείχνουν ἀστείρευτὴ ὑπομονή, ἐπιμονή καὶ ἐπιμέλεια, τόση ὅση τρυφερότητα καὶ ἀλληλοβοήθεια δείχνουν στὶς σχέσεις τους, μετὰ τὸ ταίρι τους. Αὐτὲς εἶναι συνήθειες καθημερινὲς γι' αὐτὰ τὰ πτηνά, πρᾶγμα πού πολλές φορές -δυστυχῶς- δὲν γίνεται

Ἡ σχέση μιᾶς καμήλας μὲ ἓνα κοράλι...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΗΜΟ ΣΤΟΝ... ΠΑΤΟ ΤΟΥ ΓΥΑΛΟΥ

Εμεῖς οἱ ἄνθρωποι συνηθίζουμε νὰ κρύβουμε τὶς ἁμαρτίες μας καὶ νὰ θάβουμε βαθειὰ τὶς ἐνοχές μας, παρουσιάζοντας στοὺς ἄλλους αὐτὸ πού, κατὰ τὴ γνώμη μας, εἶναι τὸ “καλὸ” μας πρόσωπο, πιστεύοντας ὅτι αὐτὴ ἢ “διπλῆ” ζωὴ μας δὲν ἔχει καμμιά ἐπίπτωση οὔτε σὲ μᾶς, οὔτε καὶ σὲ κανέναν ἄλλον.

Ὅλοι, λίγο-πολύ πιστεύουμε ὅτι ἡ καλὴ ἢ κακὴ λειτουργία τοῦ ἑαυτοῦ μας, εἶναι προσωπικὴ μας ὑπόθεση καὶ δὲν ἀφορᾷ οὔτε κἂν τοὺς κοντινοὺς μας ἀνθρώπους, πόσο μᾶλλον τὴ γενικώτερη ζωὴ ὅλης τῆς ἀνθρωπότητας. Ἀπὸ ποῦ κι ὡς ποῦ οἱ δικές μου ἐπιλογές θὰ ἐπηρεάσουν τοὺς ἀνθρώπους στὴν Ἀλάσκα, ἢ τὴν Ἀφρική, ἢ τὴν Κίνα, ἀνθρώπους πού, οὔτε τοὺς ἔχω δεῖ, οὔτε καὶ πρόκειται νὰ τοὺς δῶ ποτέ μου;

Κι ὅμως –λένε οἱ ἀρμόδιοι ἐπιστήμονες– ἓνα παιδὶ μπορεῖ νὰ ρίξει μιὰ πέτρα στὴ θάλασσα, κι αὐτὸ νὰ εἶναι ἡ ἀρχὴ γιὰ ἓνα τεράστιο κύμα πού θὰ πλημμυρίσει μιὰ ὀλόκληρη ἀκτὴ στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ κόσμου.

Τὸ περιοδικὸ New Scientist ἔχει ἓνα ἄρθρο γιὰ τὸ φαινόμενο πού ὀνομάζουν “Toyotarisation” (ἀπ’ τὴ γνωστὴ βιομηχανία αὐτοκινήτων Toyota) δηλαδή τὴν αὔξηση τῶν αὐτοκινήτων 4X4 στὴ Σαχάρα ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλες τὶς ἄλλες ἐρήμους τῆς Ἀφρικής. Ἄν γιὰ τὶς πόλεις ἢ πληθώρα τῶν αὐτοκινήτων –καὶ μάλιστα τῶν 4X4 μεγάλου κυβισμού– εἶναι πρόβλημα, γιὰ τὶς ἐρήμους εἶναι σκέτη καταστροφή. Φαίνεται ὅτι, στὶς μέρες μας, αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰ αὐτοκίνητα ἔχουν ἀντικαταστήσει σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου τὶς ἐλάχιστα συμπαθητικὲς, ἀλλὰ πολὺ χρήσιμες καὶ γραφικὲς καμήλες,

μὲ ἑμᾶς τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ οἱ δύο γονεῖς συμμετέχουν στὸ κτίσιμο τῆς φωλιᾶς καὶ στὴν ἀνατροφή τῶν μικρῶν πουλιῶν. Ὅταν αὐτὰ μεγαλώσουν, τραβοῦν τὸ καθένα τὸν δικό του δρόμο.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν συντροφικότητα τὰ περιστέρια εἶναι τὰ πιὸ ἄκακα πλάσματα. Αὐτὴ ἢ ἔλλειψη δόλου πού ἔχουν πολλὲς φορὲς τὰ κάνει νὰ μὴν ἔχουν ἐπίγνωση τοῦ κινδύνου, σὲ καμμιά δὲ περίπτωση δὲν θὰ ἀνταποδώσουν τὸ κακὸ οὔτε θὰ ἐπιτεθοῦν σ’ αὐτοὺς πού τὰ ἐπιβουλεύονται.

Αὐτὰ τὰ μηνύματα πού μᾶς ἔρχονται ἀπὸ τὰ μικρὰ αὐτὰ πλάσματα εἶναι γιὰ μᾶς δίδαγμα πὼς πολλὲς φορὲς ἡ φύση ἂν καὶ ἔπεσε κι αὐτὴ, ἐξ αἰτίας τοῦ ἀνθρώπου, συνεχίζει νὰ ἔχει ὀρισμένα γνωρίσματα ἀπὸ τὸ «ἀρχαῖον κάλλος» τῆς, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν ἀδιαφορία του, περιφρονεῖ τὴν κτίσι καὶ ἀποτελεῖ «παραφωνία» μέσα σ’ ἓνα ἀρμονικὸ σύνολο.

Δημήτρης Νεαπολίτης

σάν μέσο μεταφορᾶς στήν ἔρημο. Τò ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι, οἱ τροχοί τους καταστρέφουν τὸ στρῶμα ἀπὸ λειχῆνες καὶ χαλίκια ποὺ κρατοῦν τὴν ἰσορροπία τῆς ἐπιφάνειας τῶν ἐρήμων. Ἐτσι, ὅταν φυσοῦν οἱ περίφημοι ἰσχυροὶ τοπικοὶ ἄνεμοι, χιλιάδες τόνοι σκόνης ἐλευθερώνονται καὶ παρασύρονται ἀπὸ αὐτούς. Στὸ Τσάντ μόνο, μετρήθηκαν 1.270 ἑκατομμύρια τόνοι σκόνης τὸ χρόνο, δέκα δηλαδὴ φορές περισσότεροι ἀπ' ὅ,τι πρὶν πενήντα χρόνια.

Αὐτὴ ἡ σκόνη τῆς ἐρήμου περιέχει ἄλατι, μικρόβια, ἀλλὰ καὶ μόρια χημικῶν ἐντομοκτόνων. Ἄνεβαίνει ψηλὰ στήν ἀτμόσφαιρα, κι ἐκεῖ παρασύρεται ἀπὸ τὶς θύελλες σὲ τεράστιες ἀποστάσεις, φτάνοντας μέχρι τὶς Ἄλπεις καὶ μέχρι τὶς θάλασσες τῆς Καραϊβικῆς, ὅπου κατακάθεται στὸ βυθὸ καὶ καταστρέφει τοὺς κοραλλιογενεῖς ὑφάλους.

Καμμιά καμήλα δὲν ξέρει τί εἶναι τὰ κοράλια καὶ πολὺ περισσότερο, κανένα κοράλι δὲν ξέρει τί εἶναι οἱ καμήλες. Ὅμως ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατός τους εἶναι στενὰ δεμένα. Ἄρα, εἶναι δυνατὸν ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, ποὺ –ἀκόμα ὅλοι ἀποτελοῦμε κομματάκια τῆς μεγάλης ἀνθρωπότητας, νὰ μὴν ἀλληλοεπηρεάζεται, ἔστω κι ἂν δὲν γνωρίζομαστε μεταξύ μας;

Μιὰ μικρὴ πέτρα ποὺ κανεὶς δὲν βλέπει ξεκινάει μιὰ ὀλόκληρη χιονοστιβάδα, κι ἓνας μικρὸς κόκκος ἄμμου ποὺ ἐπίσης κανεὶς δὲν βλέπει, καταστρέφει τὴν ὁμορφιὰ τοῦ βυθοῦ τῆς θάλασσας. Καὶ τὰ δικά μας μικρὰ ἢ μεγάλα μυστικά, ὅσο κι ἂν δὲν θέλουμε νὰ τὸ παραδεχτοῦμε, καταστρέφουν τὴ ζωὴ καὶ τὴν ὁμορφιὰ ὅλου τοῦ κόσμου μας.

Ἴσως, βέβαια, ἐμᾶς νὰ μὴ μᾶς ἐνδιαφέρει αὐτό, ἀφοῦ ἡ προτεραιότητά μας εἶναι νὰ κάνουμε πάντα ὅ,τι μᾶς εὐχαριστεῖ, γιατί προέχει τὸ “νὰ περναῖμε καλά.” Κάποιος ὅμως ἐνδιαφέρεται ἀκόμα γιὰ τὶς λειχῆνες τῆς ἐρήμου καὶ τὶς μετράει. Ὅπως μετράει καὶ τὶς καμήλες. Καὶ τὰ κοράλια. Καὶ τοὺς κόκκους τῆς ἄμμου. Εἶναι Αὐτὸς ποὺ μετράει καὶ τὰ δικά μας μυστικά. Ἀκόμα καὶ τὰ πολὺ βαθεῖα κρυμμένα!

N.B.

ΧΡΥΣΗ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ

Ἡ Ἔνορία μας διοργανώνει

Ἄλυμπιάδα Αἱμοδοσίας

τὴν Κυριακὴ 31 Ὀκτωβρίου 2004.

Ὅσοι προσφέρουν κατὰ τὴν Κυριακὴ αὐτὴ, αἷμα ἀγάπης πρὸς τὸν συνάνθρωπο, γιὰ τὴν Τράπεζα Αἵματος τῆς Ἐνορίας μας, θὰ λάβουν, μαζὶ μὲ τοὺς παλαιοὺς αἱμοδότες μας, χρυσᾶ ἀναμνηστικὰ μετάλλια σὲ εἰδικὴ ἐκδήλωση, ποὺ θὰ ὀργανώσουμε γι' αὐτοὺς στὶς **14 Νοεμβρίου.**

Καλοῦμε ἐθελοντὲς αἱμοδότες γιὰ τὴν Ἄλυμπιάδα ποὺ δὲν τελειώνει ποτέ.

Τὴν Ἄλυμπιάδα τῆς Ἀγάπης

Ένας ιδιότυπος Ρατσισμός

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ

Βλέποντας και παρακολουθώντας τὸ φετεινὸ καλοκαίρι τὰ συμβάντα τῶν Ὀλυμπιακῶν καὶ παραολυμπιακῶν ἀγώνων στὴν χώρα μας, τὸ μόνο ποὺ μπορεῖ νὰ νιώσει κανεὶς εἶναι θλίψη καὶ ντροπή. Ὅλοι ἐμφανίζονται ὅτι κόπτονται δῆθεν γιὰ τὰ ἄτομα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες, τὰ ὁποῖα σημειωτέον τὰ ὀνομάζουν μεγαλόφυχα ἄτομα μὲ εἰδικὲς ικανότητες(!), ἀλλὰ ὁ ρατσισμὸς καὶ ἡ ὑποκρισία δὲν ἔχει ὅρια, ἂν δεῖ κανεὶς ἀπλᾶ ἀλλὰ τίμια τὰ γεγονότα.

Ποῖος εἶναι ὁ λόγος τοῦ διαχωρισμοῦ ἀνάμεσα στοὺς Ὀλυμπιακοὺς καὶ στοὺς παραολυμπιακοὺς ἀγῶνες; Γιατί νὰ μὴν γίνονται παράλληλα; Γιατί θὰ πρέπει νὰ ἔχουμε δύο τελετὲς ἐνάρξεως καὶ δύο τελετὲς λήξεως; Γιατί νὰ ἀποτελοῦν δύο ξεχωριστὰ γεγονότα; Δὲν εἶναι αὐτὸ ἡ μεγαλύτερη ἔνδειξη τοῦ πιὸ ιδιότυπου ρατσισμοῦ;

Παρατηρῶντας ἐπίσης πολὺ προσεκτικὰ ὅλα τὰ γεγονότα περὶ ντοπαρίσματος μεγάλων ὀνομάτων τοῦ παγκόσμιου ἀθλητικοῦ στερεώματος μπορεῖ κανεὶς μὲ θλίψη νὰ διαπιστώσει τὴν κατάντια τοῦ ἀθλητισμοῦ παγκοσμίως. Ὅλοι εἶναι ὑπέρμαχοι τοῦ ἀθλητικοῦ πνεύματος καὶ ιδεώδους ἀλλὰ ἔχουν κάνει ἐπάγγελμα τὸν ἀθλητισμὸ καὶ μάλιστα ὄχι ἀπλὸ ἐπάγγελμα ἀλλὰ πηγὴ ἀπίστευτων ἐσόδων καὶ προϋπολογισμῶν. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ παρατηροῦμε τοὺς συνανθρώπους μας μὲ τὰ διάφορα προβλήματα –τὰ ὁποῖα ἐμεῖς οἱ “ὑγιεῖς” ἄνθρωποι δὲν ἀντέ-χουμε οὔτε νὰ σκεφτοῦμε, ὄχι νὰ τὰ ἀντιμετωπίσουμε– οἱ ὁποῖοι ἔχουν τέτοια δύναμη ψυχῆς ὥστε χωρὶς νὰ συμπεριφέρονται μὲ τὴν ἀναξιοπρέπεια τῶν “ἐπαγγελματιῶν”... συναδέλφων τους ξεπερνοῦν τὴν σωματικὴ τους ἀδυναμία χωρὶς φάρμακα ἢ ἄλλες οὐσίες. Τολμῶ νὰ πῶ ὅτι οἱ μοναδικοὶ ἐκφραστὲς τοῦ νοήματος τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, ὅπως θεωρητικὰ αὐτοὶ διακηρύσσονται, εἶναι πλέον οἱ ἀθλητὲς τῶν παραολυμπιακῶν ἀγώνων.

Δυστυχῶς, αὐτὸς ὁ ρατσισμὸς εἶναι ἡ φυσικὴ καὶ πιὸ ἐκλεπτυσμένη μορφή τῆς συνήθειας τῶν προγόνων μας οἱ ὁποῖοι πέταγαν στὸν Καιάδα ὅσα παιδιά γεννιόντουσαν μὲ κάποιο πρόβλημα. Τὰ χρόνια πέρασαν, ὁ ἄνθρωπος “ἐκσυγχρονίστηκε” καὶ ἔγινε πιὸ “πολιτισμένος” αὐτὸ σήμερα ἀναγνωρίζει τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς καὶ σ’ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἀλλὰ “παρὰ” τὴν ζωὴ τῶν ὑπολοίπων.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ, σήμερα παροτρύνουμε ὅλοι ὑποκριτικὰ τὰ παιδιά μας νὰ ποῦν “ὄχι στὰ ναρκωτικά, ναι στὸν ἀθλητισμὸ”. Νὰ μὴν παίρνουν τὰ παιδιά μας ναρκωτικά καὶ νὰ πεθαίνουν στοὺς δρόμους ἀλλὰ νὰ ἀθλοῦνται, νὰ ντοπάρονται καὶ νὰ καταλήγουν μὲ ἓνα σωρὸ προβλήματα, ἂν ἐν τῷ μεταξύ δὲν ἔχουν ἀφήσει τὴν τελευταία τους πνοὴ σὲ κάποιο στάδιο, ὅπως ὁ ἄτυχος 22χρονος ποδοσφαιριστὴς ἀπὸ τὸ Καμερόν.

(συνέχεια στὴ σελίδα 127)

Η ΣΧΟΛΗ ΓΟΝΕΩΝ ΜΑΣ

πὸ τὶς **2 Νοεμβρίου 2004** θὰ ἐπαναρχίση ἡ ΣΧΟΛΗ ΣΥΖΥΓΩΝ καὶ ΓΟΝΕΩΝ τῆς Ἑνορίας μας, σὴν Πνευματικὴ μας Ἑσία (Μαυρομικάλῃ 96).

Τὸ προσκλητήριό μας ἀπευθύνεται κυρίως σὲ νεαρὰ ζευγάρια καὶ σὲ νέους καὶ νέες ποὺ βρίσκονται σὲ ἡλικία γάμου μὲ σκοπὸ νὰ ἀποκτήσουν ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερα ἐφόδια γιὰ τὴν ἑγγαμνὴ ζωὴ τους.

Τὰ σεμινάρια παρέχονται ΔΩΡΕΑΝ κάθε **Τρίτη 7-8** μμ. καὶ περιλαμβάνουν Εἰσήγηση καὶ συζήτηση. Γιὰ τὴν καλύτερη μεθόδευσὴ τους παρακαλοῦμε νὰ ἐγγραφῆτε.

Πρόγραμμα Σεμιναρίων

- Τρίτη 2 Νοεμβρίου:** Ἁγιασμός . Σύζυγοι καὶ γονεῖς: Ἡ μιὰ ἰδιότητα ἐπιδρᾷ σὴν ἄλλη;
- Τρίτη 16 Νοεμβρίου:** Διαζευγμένοι γονεῖς: Στάση καὶ συμπεριφορὰ πρὸς τὰ παιδιά.
- Τρίτη 23 Νοεμβρίου:** Οἱ γονεῖς γνωρίζουν τὰ παιδιά τους; Ἐναδρομὴ στὶς ἡλικιακὲς μεταβολὲς τῶν παιδιῶν.
- Τρίτη 30 Νοεμβρίου:** Ἐγωϊσμός: Συνισταμένη τῶν κόμπλεξ τοῦ ἀνθρώπου.
- Τρίτη 7 Δεκεμβρίου:** Ἐξωσωματικὴ γονιμοποίηση: Ἐγωϊσμός ἢ ἀγάπη; Ψυχολογικὸ πρόβλημα ἢ υγεία;
- Τρίτη 14 Δεκεμβρίου:** Κακοποίηση γυναικῶν. Αἰτίες καὶ ἀποτελέσματα.
- Τρίτη 21 Δεκεμβρίου:** Ἡ ἐπιβράβευση - ἀπόρριψη τῶν παιδιῶν ἀπὸ τοὺς γονεῖς ὡς αἰτία δημιουργίας ψυχολογικῶν προβλημάτων στὰ παιδιά.
- Τρίτη 11 Ἰανουαρίου:** Ἡ στάση τῶν γονέων ἀπέναντι σὴν καλὴ ἢ τὴν κακὴ σχολικὴ ἐπίδοση τῶν παιδιῶν.
- Τρίτη 18 Ἰανουαρίου:** Ἡ συμπεριφορὰ τῶν πρωτοτόκων παιδιῶν.
- Τρίτη 25 Ἰανουαρίου:** Ἡ ἐφηβικὴ μελαγχολία.
- Τρίτη 1 Φεβρουαρίου:** Τὸ διαχρονικὸ ἔργο τοῦ πατέρα.
- Τρίτη 8 Φεβρουαρίου:** Ἡ ἀσυμφωνία χαρακτήρων ὡς προϋπόθεση τοῦ γάμου.

- Τρίτη 15 Φεβρουαρίου:** Ἡ τηλεόραση εἶναι παιδαγωγός;
- Τρίτη 22 Φεβρουαρίου:** Τὸ νηπιαγωγεῖο. Συζήτηση πάνω σ' αὐτὸν τὸν θεσμό.
- Τρίτη 1 Μαρτίου :** Συμμερίζεσθε τὴν ἄποψη ὅτι τὸ Σχολεῖο δὲν βοηθάει τὸν ἄνθρωπο καὶ γι' αὐτὸ πάσχει ἡ κοινωνία;
- Τρίτη 8 Μαρτίου:** Τὸ πρόβλημα τῆς ὁμοφυλοφιλίας γενικὰ ἀλλὰ καὶ εἰδικὰ σὲ σχέση μὲ τὴν ἐφηβεία.
- Τρίτη 22 Μαρτίου:** Ἡ στάση τῶν γονέων πρὸς τὰ ποικιλοτρόπως ἐξαρτημένα παιδιὰ τους.
- Τρίτη 29 Μαρτίου:** Τὰ «μικρομέγαλα» παιδιὰ.
- Τρίτη 5 Ἀπριλίου:** Ἡ σχέση τῶν γονέων μὲ τὴν Ἐκκλησία εἶναι καθοριστικὸς παράγων τῆς σχέσεως τῶν παιδῶν τους μὲ τὴν Ἐκκλησία;
- Τρίτη 12 Ἀπριλίου:** Ἡ στάση τῶν παιδιῶν πρὸς τοὺς γονεῖς μὲ ψυχολογικὰ προβλήματα.
- Τρίτη 19 Ἀπριλίου:** Ὅταν οἱ γονεῖς γίνονται ἐμπόδιο στὴν προκοπὴ καὶ στὴ εὐτυχία τῶν παιδιῶν τους (Ἰδιαίτερη ἀναφορὰ στὴ σχέση τῶν γονέων μὲ τὰ παντρεμένα παιδιὰ τους).
- Τρίτη 10 Μαΐου:** Οἱ παρεμβάσεις τῶν γονέων στὸν ἐπαγγελματικὸ προσανατολισμὸ τῶν παιδιῶν.
- Τρίτη 17 Μαΐου:** Συζήτηση τῆς Γερμανικῆς παροιμίας: «Ὁ ἔρωτας εἶναι τυφλὸς ἀλλὰ ὁ γάμος μᾶς βοηθάει νὰ ἀνακτίσουμε τὴν ὄρασή μας».
- Τρίτη 24 Μαΐου:** Ἡ ἐνορία σὰν δάσκαλος τοῦ γάμου.
- Τρίτη 31 Μαΐου:** Καταληκτικὴ Σύναξη - Ἀναδρομὴ στὰ θέματα τῆς περιόδου.

Ὅλες οἱ Ὁμιλίες-Εἰσηγήσεις θὰ γίνουν ἀπὸ τὸν π. Βασίλειο Βολουδάκη, μὲ τὴν συμμετοχὴ στὶς συζητήσεις εἰδικοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐπιτελείου.

Πιστεύω ἀκράδαντα ὅτι, τόσο τὸ θέμα τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἀθλητισμοῦ (ὀξύμωρο τελείως) ὅσο καὶ τοῦ πολιτισμένου ρατσισμοῦ μας θὰ πρέπει νὰ μᾶς προβληματίσει ὅλους ἐπ' εὐκαιρία τῶν παραολυμπιακῶν ἀγώνων ποὺ διοργανώσε ἡ χώρα μας, γιατί θὰ πρέπει τὸ κάθε τι στὴν ζωὴ μας νὰ μᾶς ἀφήνει κάποιο μάθημα ἢ ἔστω κάποια ἐρωτηματικά. Ποιὸς ξέρει, μπορεῖ κάποτε νὰ μπορέσουμε νὰ ταράξουμε τὸν τόσο “ἀγγελικὰ” πλασμένο κόσμον ποὺ ἔχουμε μέσα στὸ μυαλό μας.

Μανώλης Πυλαρινός

ΕΝΟΡΙΑΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

* Η ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΜΑΣ ΑΡΧΙΖΕΙ. Ο Πρωτοψάλτης του Ναού μας κ. Παναγιώτης Μαρούλης καθηγητής Βυζαντινής Μουσικής παραδίδει δωρεάν μαθήματα Βυζαντινής Μουσικής σε άρχαριους και προχωρημένους.

Τα μαθήματα θα γίνονται κάθε Δευτέρα ώρα 5⁰⁰ μ.μ. στο Ώδειο "Μουσικοί Όριζοντες, όδός Αραχώβης 39 και Ζωοδ. Πηγής. Έναρξη μαθημάτων: Δευτέρα 4 Οκτωβρίου.

Πληροφορίες: 6944.55.69.01

* Θεΐες Λειτουργίες στη Ρουμανική γλώσσα θα τελεσθούν στο παρεκκλήσιό μας του Άγ. Νεκταρίου κατά τις Κυριακές 10 και 24 Οκτωβρίου.

* ΑΓΡΥΠΝΙΑ με Θ. Λειτουργία του Άγιου Ιακώβου του Άδελφοθέου θα τελεσθῆ στην έορτή του από τις 9 το βράδυ τῆς 22ας Οκτωβρίου έως τις 15 το πρωί.

* Ειδήσεις από την Τελετή Παραδόσεως Σφραγίδων Προσφόρου τῆς 14ης Σεπτεμβρίου θα δημοσιεύσουμε στο έπομένο τεύχος.

Η ΕΝΟΡΙΑ ΩΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ

μιλίες με σκοπό να βοηθηθούμε στην πνευματική μας ζωή γίνονται στην ένορία μας:

* Κάθε ΚΥΡΙΑΚΗ πρωί, μετά την Θ. Λειτουργία, από τις 11³⁰ έως τις 1³⁰ το μεσημέρι, στην Πνευματική μας Έστία (όδός Μαυρομιάλη 96), με θέμα «*Η όραση τῆς Έκκλησίας και ἡ ψυχική μας ίσορροπία*».

Κατά την διάρκεια τῆς αναπτύξεως του θέματος γίνεται διάλογος με τούς άκροατές.

Πρό τῆς έναρξεως τῆς όμιλίας παρατίθεται δωρεάν ένα μικρό πρόγευμα προς αναψυχή των προσερχομένων εϋθύς μετά τῆ Θ. Λειτουργία.

* Κάθε ΤΡΙΤΗ (Μαυρομιάλη 96): 6.⁰⁰ - 7.⁰⁰ μ.μ. ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ, με θέμα «*Η Σοφία του Θεού και ἡ σοφία του κόσμου με τῆ χειρα-*

γωγή του βιβλίου τῆς Σοφίας Σειράχ». Η ανάπτυξη γίνεται παράλληλα με συζήτηση.

Η ΣΧΟΛΗ ΣΥΖΥΓΩΝ & ΓΟΝΕΩΝ θα έπαναλειτουργήση από τις 2 Νοεμβρίου, 7⁰⁰ - 8⁰⁰ το βράδυ.

Υπεύθυνος Συνάξεων: π. Βασίλειος Βολουδάκης.

* Κάθε ΤΕΤΑΡΤΗ απόγευμα, στο Παρεκκλήσιο του Άγ. Νεκταρίου μετά τόν Έσπερινό και την Παράκληση οί όμιλίες έχουν γενικό θέμα: «*Η Άγία Γραφή στη ζωή μας*».

Υπεύθυνος-Συντονιστής: π. Φίλιππος Μίαρης.

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι. Ν. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΥΚΑΚΙΩΝ (Ι. Αρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν)
Ἀσκληπιοῦ 38 - Ἀθήνα- Τ.Κ. 106 80
Τηλέφωνο: 2103612449 - Fax: 2103627037
www.AgiosNikolaosAsklipiou.gr

Υπεύθυνος Συντάξεως:

π. Βασίλειος Ε. Βολουδάκης

ΔΑΠΑΝΗ : ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΥΠΑΚΟΗ"

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ